

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

7 יוני 2026

ת"פ 11048-04-25 מדינת ישראל נ' אזנה

לפני כבוד השופט שמואל מלמד

מדינת ישראל

המאשימה

על-ידי ב"כ עו"ד רותם נוימן ועו"ד תמר טייטלבוים

נגד

האבטאמו אזנה ת"ז

הנאשם

על-ידי ב"כ עו"ד שחר לדובסקי

גזר דין

כללי

1. ביום 9.4.26 הגיעו ב"כ הצדדים להסדר טיעון, לפיו כתב האישום תוקן, הנאשם הודה, הורשע וצרף עוד חמישה תיקים. הוצהר כי אין הסדר לעניין העונש. יצוין כי בתיק פלילי 9412-04-19 נרשמה הודאת הנאשם והוא הורשע בתיק.

2. על יסוד הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן ובתיקים המצורפים הורשע הנאשם בעבירות הבאות:
בתיק פלילי 11048-04-25 – נשיאה והובלת נשק, עבירה לפי סעיף 144(ב) יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, וכן בעבירה של היזק בחומר נפיץ, עבירה לפי סעיף 454 יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין. בתיק פלילי 61085-12-24 (שלום תל-אביב) – החזקת אגרופן או סכין שלא כדין, עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין. בתיק פלילי 35645-05-24 (שלום אילת) – החזקת סם שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים. בתיק פלילי 74381-09-25 (שלום תל-אביב) – החזקת סם שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים ובעבירה של החזקת אגרופן או סכין שלא כדין, עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין. בתיק פלילי 28407-08-24 (שלום תל-אביב) – החזקת סם שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים. בתיק פלילי 9412-04-19 (שלום תל-אביב) – גניבה, עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין ובעבירה של הסגת גבול, עבירה לפי סעיף 447 לחוק העונשין.

עובדות כתב האישום והתיקים המצורפים

3. על-פי עובדות כתב האישום בתיק פלילי 11048-04-25 – עובר ליום 5.2.2025 סיכם הנאשם עם אחרים להשליך רימון רסס בסמוך לבית משפחת יונתנוב שברחוב כדורי 8 באור יהודה (להלן: "הבית"). בין המועדים 5.2.2025 ועד ליום 7.2.2025, במסגרת הסיכום, קיבל הנאשם מאחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה פרטים על אודות כתובת הבית וכן מידע לפיו יוטמן עבורו רימון רסס בחניון המצוי ברחוב אור יום 5 באור יהודה (להלן: "מקום ההטמנה"). ביום 7.2.2025, בסמוך לשעה 10:1, נסעו הנאשם ואחר, שזהותו אינה ידועה למאשימה, ברכבו של הנאשם מסוג קיה פיקנטו (להלן: "הרכב") למקום ההטמנה, שם איתר הנאשם נשק מסוג רימון רסס מספר 26/רסס דגם ב', שבכווחו להמית אדם בעת התפוצצותו (להלן: "רימון הרסס"), ונשא אותו עימו לרכב.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

7 יוני 2026

ת"פ 11048-04-25 מדינת ישראל נ' אזנה

הנאשם והאחר נסעו ברכבו של הנאשם לאזור "המשחטה" באור יהודה. האחר יצא מן הרכב ואילו הנאשם נותר ברכב והמתין לו. בהמשך לכך, האחר רכב על קורקינט (גלגיוע) חשמלי (להלן: "הקורקינט") עד שהגיע בסמוך לשעה 1:35 לרחוב הבנים 3 באור יהודה (להלן: "הבניין"), והכל כשהוא נושא עימו את רימון הרס ועל דעתו של הנאשם. האחר ירד מהקורקינט, החנה אותו בסמוך לבניין, והחל להתקדם רגלית לכיוון הבית.

בסמוך לכתובת הבית מצוי בית מגורים בסמטת קליה 13 (להלן: "בית המגורים"). באותה העת, שהו בבית המגורים בקומת הקרקע פ.מ., שהייתה במטבח, הממוקם בחזית הבית, ו-ש.מ., שישן בסלון. בהגיעו בסמוך לבית המגורים, בשעה 1:37 לערך, השליך האחר את רימון הרס לעבר חזית בית המגורים ורימון הרס התפוצץ ברחבת הכניסה שבחצר הקדמית של הבית והכל על דעתו של הנאשם.

מיד לאחר מכן, נמלט האחר רגלית לכיוון הבניין, שם עלה על הקורקינט, נמלט מהמקום בחזרה לרכב בו המתין לו הנאשם, נכנס לרכב והשניים נמלטו מן המקום. כתוצאה מפיצוץ רימון הרס, התנפצו חלונות מטבח בית המגורים, בו שהתה אותה עת פ.מ., ורסיסייהם התפזרו על שיש המטבח. כמו כן, התנפצה זכוכית בדלת הכניסה לבית, נגרם נזק למדרגות הכניסה לבית ולקירות הבית ורחבת הכניסה אליו נמלאו ברסיסים. במעשיו אלה, נשא והוביל הנאשם בצוותא חדא נשק מסוג רימון רסס בלא רשות על פי דין, ובצוותא חדא פגע במזיד ושלא כדין בחומר נפץ בבית המגורים, בו שהו אותה עת פ.מ. ו-ש.מ. וסיכן חיי אדם ממש.

4. על-פי עובדות כתב האישום בתיק פלילי 61085-12-24 (שלום-תל-אביב) – ביום 28.3.21 בשעה 5:30 לערך, בצומת הרחובות בלפור ורוטשילד בת ים, ישב נאשם 1 ברכב הנהג, ונאשם 2 ישב במושב הנוסע ברכב. באותן נסיבות החזיק נאשם 1 ברצפת מושב הנהג ברכב, סכין בצבע שחור, מבלי שהוכיח כי החזיק למטרה כשרה. עוד באותן נסיבות החזיק נאשם 2 ברצפת מושב הנוסע ברכב, בסכין עם ידית כתומה, מבלי שהוכיח כי החזיק למטרה כשרה.

5. על-פי עובדות כתב האישום בתיק פלילי 35645-05-24 (שלום אילת) – בתאריך 14.1.2022 בשעה 2:53 נסעו הנאשמים ברכב מסוג קיא מ.ר. 6916231 (להלן: "הרכב") מכיוון כללי צפון לדרום. ביום 14.1.22 בשעה 15:30 עת בוצע חיפוש כדין ברכב, הנאשם 1 החזיק בסמים מסוכנים, והנאשם 2 סייע לו, בכמות שאינה לצריכה עצמית וזאת ללא היתר כדין או רישיון מטעם המנהל, כמפורט להלן: א. קוקאין במשקל נטו של 6 גרם. ב. 4 טבליות של סם מסוכן מסוג AMDMA. במעשייהם המתוארים לעיל, הנאשם 1 החזיק בסמים מסוכנים, והנאשם 2 סייע לו, שלא לצריכתו העצמית וזאת ללא היתר כדין או רישיון מטעם המנהל.

6. על-פי עובדות כתב האישום בתיק פלילי 74381-09-25 (שלום-תל-אביב) – בתאריך 14.2.25, בשעה 22:09 או בסמוך לכך, החזיק הנאשם בתא המטען של רכב שקית ובה סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל 38.47 גרם נטו, וכן 4 אריזות ובהן סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל 2.91 גרם נטו. עוד באותן נסיבות, החזיק הנאשם בכיס מעילו סכין מתקפלת מתקבעת בעלת ידית בצבע חום בהיר ולהב שחור באורך של כ-9 ס"מ. במעשים אלו, החזיק הנאשם שלא כדין ושלא לצריכתו העצמית בסמים המפורטים לעיל, ללא היתר או רישיון, וכן החזיק בסכין מחוץ לתחום ביתו או חצריו מבלי שהיה בידו להוכיח שהחזיק למטרה כשרה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

7 יוני 2026

ת"פ 11048-04-25 מדינת ישראל נ' אזנה

7. על-פי עובדות כתב האישום בתיק פלילי 28407-08-24 (שלום-תל-אביב) – ביום 10.5.23 בשעה 03:42 לערך, נהג הנאשם ברכב בסמוך לרחוב ההסתדרות 83 חולון ובאותן נסיבות החזיק הנאשם ברכב שקיות המכילות סמים מסוכנים שלא לצריכתו העצמית, כדלקמן: חשיש במשקל ברוטו 9.61 גרם; חשיש במשקל ברוטו 10.18 גרם; קנאביס במשקל נטו 13.36 גרם; קנאביס במשקל נטו 10 גרם; 9 שקיות המכילות קנאביס במשקל נטו מחושב של 88.56 ± 0.3 גרם. באותן נסיבות החזיק הנאשם בכיס מכנסיו שקית המכילה סם מסוכן מסוג COCAINE במשקל נטו 0.3868.

8. על-פי עובדות כתב האישום בתיק פלילי 9412-04-19 (שלום-תל-אביב) – בתאריך 3.11.17, בין השעות 02:30 ל-06:00, הסיג הנאשם גבול לדירה ברחוב הגיבורים 26 בת ים בכך שטיפס מעל לחומה, פתח את תריס החלון ונכנס דרך החלון לדירה במטרה לבצע גניבה. באותן נסיבות גנב תיק יד של המתלוננת, אופניים חשמליים ושעון יד, ובהמשך השליך הנאשם את התיק שגנב במרחק של כ-100 מטר מהדירה.

טיעוני הצדדים לעונש

9. בטיעוני המאשימה לעונש, עו"ד נוימן טענה כי הערכים שנפגעו הם שמירה על חיי אדם, שלמות הגוף והנפש, הגנה על הסדר הציבורי ועל אורח חיים בטוח. עוצמת הפגיעה בערכים אלו במקרה זה היא ברף הגבוה ביותר. המאשימה מדגישה כי עבירות הנשק הפכו ל"מכת מדינה" ולמצב חירום ממשי. נציגת המאשימה מציגה נתונים עדכניים לשנת 2026, לפיהם בתוך 130 ימים בלבד מתחילת השנה נרצחו כבר 115 בני אדם (מרביתם בעבירות נשק), ומספר הנרצחים בישראל כמעט הוכפל בין השנים 2020 ל-2025.

נוכח המצב, יש לתת מעמד בכורה לשיקולי הרתעת היחיד והרבים, ולהרחיק את עברייני הנשק מהחברה לתקופות ממושכות מאחורי סורג וברית. הדבר נתמך בפסיקת ביהמ"ש העליון ובתיקון 140 לחוק העונשין (הקובע עונש מזערי של 30 חודשי מאסר לעבירת נשק). נעשה שימוש ברימון רסס (השקול לחומרת מטען חבלה) אשר התפוצץ וגרם נזק רב לרכוש, ורק בנס לא נגרם אובדן חיי אדם או פגיעה בגוף. המעשים בוצעו לאחר תכנון מוקדם ובצוותא עם אחרים.

הנאשם סיכם על ביצוע העבירות, קיבל פרטים על הכתובת ועל מקום הטמנת הרימון. הרימון הוטמן תחילה בחניון ציבורי באור יהודה (מקום בו יכלו ילדים או עוברי אורח להיפגע). בהמשך, הרימון הוטל לעבר הבית הלא נכון – ביתם של מתלוננים תמימים, אנשים נורמטיביים שנקלעו לחוויה מטלטלת ואינם קשורים לסכסוך. העובדה שהנאשם נותר ברכב ולא השליך את הרימון בפועל ("לא לכלך את ידיו") אינה מפחיתה כהוא זה מחומרת מעשיו כשותף מלא.

לגבי נסיבותיו האישיות של הנאשם ועברו הפלילי: לחובת הנאשם (שטרם מלאו לו 30) עבר פלילי מכביד הכולל 7 הרשעות קודמות בריבוי תיקים. עונשי מאסר קודמים ומאסרים מותנים שהופעלו נגדו בעבר לא הרתיעו אותו. את העבירה הנוכחית ביצע כשהוא ממתין לגזר דין בתיק אחר. במסגרת ההליך, הנאשם צירף 5 כתבי אישום נוספים (עבירות רכוש, החזקת סכין, והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית, כולל קוקאין ו-MDMA). בסך הכל עומד לחובתו רצף עברייני של 13 הרשעות (כולל התיק הנוכחי).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

7 יוני 2026

ת"פ 11048-04-25 מדינת ישראל נ' אזנה

אין בעניינו תסקיר שירות מבחן המצביע על שינוי או הליך טיפולי. המאשימה טוענת כי מדובר במי שנטוע עמוק בעולם הפשע ואין היתכנות לשיקום. הנימוק המקל היחיד העומד לזכותו הוא עצם ההודאה וחיסכון הזמן השיפוטי. העתירה לעונש ומתחם הענישה, בהתבסס על פסיקת בית המשפט העליון (בעניין לוגסי, ספאדי וג'ברין), המאשימה מבקשת להחמיר בענישה ולגזור את העונשים הבאים.

בתיק העיקרי (עבירות הנשק), ביקשה קביעת מתחם עונש הולם שבין 5 ל-8 שנות מאסר בפועל. מיקום הנאשם בתוך המתחם: בתחתית השליש העליון של המתחם (בשל עברו ומאפייניו). בגין התיקים המצורפים (סמים, רכוש וסכין), ביקשה גזירת עונש של 12 עד 14 חודשי מאסר בפועל במצטבר לעונש של התיק העיקרי. וכן רכיבים נלווים, כגון פיצויים למתלוננים (הן בתיק הנשק והן בתיק הסגת הגבול והגניבה), קנסות כספיים ועונשי מאסר על תנאי מרתיעים.

10. בטיעוני ב"כ הנאשם לעונש, עו"ד שחר לדובסקי, טען, לעניין התיקון בכתב האישום, כי חלה הפחתה מחלקו של הנאשם. תיקון כתב האישום היה משמעותי, לקולא. כתב האישום תוקן בעקבות הליך גישור וראיות שהציגה ההגנה. התיקון מבהיר כי אדם אחר הוא זה שנשא והשליך את הרימון בפועל, ולא הנאשם. רמת שותפות נמוכה ("ברף הנמוך"): אף שהנאשם מורשע כמבצע בצוותא, נסיבות הביצוע מקלות.

הנאשם כלל לא נכח בזירה או בסמוך לה, אלא המתין ברכב במרחק רב מהמקום (כפי שעולה מהמפה שהוגשה, המראה כי השותף נאלץ להשתמש בקורקינט חשמלי כדי להגיע מהרכב אל זירת ההשלכה ובחזרה). נסיבות מקלות לעומת פסיקה שהוצגה על-ידי המאשימה: ההגנה משווה את המקרה לפסקי דין אחרים (כמו עניין חגיאני) ומדגישה כי שם הנאשם פעל לבדו, השליך את הרימון בעצמו, ועשה זאת באור יום, ליד גן ילדים ועוברי אורח. במקרה דנן, הרימון הושלך בשעת לילה מאוחרת כשהרחוב היה שומם לחלוטין.

מתחם העונש ההולם בתיק העיקרי: לעניין העתירה למתחם, ההגנה עותרת לקביעת מתחם עונש הולם שבין 30 ל-60 חודשי מאסר בפועל (בניגוד ל-5 עד 8 שנים שעתרה המדינה). הסתמכות על פסיקה שהציגה ההגנה: עניין סרלין (2024): בגין הנחת מטען חבלה, הדלקתו, וגרימת פיצוץ בפתח דירה מאוכלסת – נקבע מתחם של 30 עד 60 חודשים. עניין עזאם: פסק דין של ביהמ"ש העליון, המראה הבחנה עונשית ברורה בין מי שזרק רימונים בפועל (28 חודשים) לבין מי שרק הסיע אותו (18 חודשים).

עניין עאייד (2025): מקרה של הסעת שותף שהשליך רימון רסס לעבר בית וגרם נזק רב, שם נגזרו 28 חודשי מאסר בלבד, אף שהנאשם נכח פיזית בזירה והתפתח מרדף משטרתי. דחיית פסיקת המדינה: פסק הדין המרכזי עליו נשענת המדינה (משנת 2015, מתחם של 5–8 שנים) אינו רלוונטי, שכן שם הורשע הנאשם גם בעבירה חמורה בהרבה של חבלה בכוונה מחמירה.

בהתייחסות לתיקי הצירוף (5 התיקים הנוספים) ההגנה מבקשת שכל עונש שיוטל בגין חמשת התיקים שצורפו ירוצה בחפיפה מלאה לעונש בתיק העיקרי, ולא במצטבר. מדובר בעבירות סמים ורכוש שאינן ברף הגבוה. תיקי הסמים הם בכמויות קטנות (מתחם שבין מאסר על תנאי למספר חודשי עבודות שירות), ותיקי החזקת הסכין הם ברף הנמוך ביותר (הסכינים נמצאו ברכב/בתא המטען ולא על גופו של הנאשם).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

7 יוני 2026

ת"פ 11048-04-25 מדינת ישראל נ' אזנה

מרבית התיקים הללו ישנים מאוד. תיק הרכוש (הסגת גבול וגניבה) הוא משנת 2017, והנאשם הורשע בו עוד בשנת 2021 ללא מתן גזר דין עד היום – שיהוי שיש לזקוף לטובתו. הבקשה של המדינה לפיצוי כספי למתלוננת בתיק הרכוש הישן משנת 2017 אינה ראויה, נוכח מהות העבירה הקלה והזמן שחלף. נסיבות אישיות ונטילת אחריות של הנאשם: הנאשם עלה מאתיופיה בגיל 9, נשר ממסגרות חינוכיות והשלים 7 שנות לימוד בלבד.

הוריו התגרשו כשהיה בן 16, והוא משמש כאח בכור לשלושה אחים. בעת מעצרו בת זוגו הייתה בהריון. בנו הבכור (כיום בן 8 חודשים) נולד כשהנאשם מאחורי סורג וברית. הנאשם מעולם לא פגש את בנו, לא הורשה לצאת לברית, וראה את האירוע רק בשיחת וידאו. אף שיש לנאשם עבר פלילי, ההרשעות ברובן ישנות יחסית. הנאשם הודה, לקח אחריות מלאה על מעשיו וחסך זמן שיפוטי יקר, הן בתיק זה והן בחמשת התיקים הנוספים שצירף, כדי לסיים את כל חובותיו לחוק.

ההגנה מבקשת לקבוע מתחם של 30–60 חודשים, למקם את הנאשם בשליש התחתון של המתחם, ולהורות על חפיפה מלאה של התיקים המצורפים לתיק העיקרי.

דיון והכרעה

11. במשפט הפלילי, "ערך מוגן" הוא האינטרס חברתי, המוסרי או הציבורי שהחוק מבקש להגן עליו באמצעות הגדרת התנהגות מסוימת כעבירה. במקבץ התיקים שבהם הורשע הנאשם (התיק העיקרי וחמשת התיקים המצורפים), נפגעו מספר מעגלים של ערכים מוגנים. להלן הפירוט שלהם, מחולקים לפי תחומי העבירות: התיק העיקרי (פרשת רימון הרס). בעבירות של נשיאת והובלת נשק והיזק בחומר נפץ, הערכים המוגנים שנפגעו הם ברף החומרה הגבוה ביותר. קדושת חיי אדם ושלמות הגוף והנפש. הגנה על הזכות הבסיסית ביותר של אזרחים שלא להיפגע, להיפצע או לקפח את חייהם כתוצאה משימוש בנשק קטלני ובחומרי נפץ (במקרה זה, רימון רסס המהווה סכנה קונקרטיית לחיי בני הזוג ששהו בבית). הסדר הציבורי, השלום ותחושת הביטחון של הפרט. הזכות של אזרחים נורמטיביים לנהל אורח חיים שלו, בטוח ושקט בתוך ביתם, מבלי שסביבת מגוריהם (או חניונים ציבוריים) תהפוך לשדה קרב פלילי ומטלטל.

12. תיקי הסמים (שלושה תיקים מצורפים). בעבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית (קוקאין, MDMA, קנאביס וחשיש), הערכים המוגנים שנפגעו הם: בריאות הציבור ושלום הפיזי והנפשי של האזרחים. הגנה על החברה מפני הנזקים הרפואיים והנפשיים הקשים הכרוכים בשימוש והפצה של סמים מסוכנים. הגנה מפני הפשע הנלווה. פקודת הסמים מבקשת לנתק את "שרשרת האספקה" הפלילית, מתוך הבנה שעולם הסמים מהווה מנוע וקרקע פורייה לצמיחתן של עבירות פשע חמורות אחרות ומממן פעילות עבריינית.

13. תיקי החזקת הסכינים (שני תיקים מצורפים). בעבירות של החזקת אגרופן או סכין שלא כדין ברכב או על הגוף, הערכים המוגנים הם מניעת אלימות והגנה מראש על שלום הציבור. האיסור נועד לקטוע את "תת-תרבות הסכין". הערך המוגן פה הוא מניעת – מניעת המצב שבו זמינותו של כלי נשק קר ברכב או בכיס המעיל תוביל לשליפתו ולשימוש קטלני בו ברגע של חיכוך, ויכוח או סכסוך ברחוב.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

7 יוני 2026

ת"פ 11048-04-25 מדינת ישראל נ' אזנה

14. תיק הרכוש והפריצה (תיק אחד משנת 2017). בעבירות של הסגת גבול וגניבה (פריצה לדירת מגורים וגניבת רכוש), הערכים המוגנים שנפגעו הם הגנה על קניינו של האדם, הזכות הבסיסית של אדם על רכושו הפרטי (אופניים, שעון, תיק) מבלי שיילקח ממנו במרמה או בגזל. הזכות לפרטיות, הגנת המבצר הביתי ותחושת הביטחון האישי, ביתו של אדם הוא מבצרו. חדירה פיזית אליו (באמצעות טיפוס מעל חומה ופתיחת חלון) פוגעת קשות בפרטיות, בזכות לשקט נפשי ובתחושת המוגנות הבסיסית ביותר של האדם בתוך מרחבו הפרטי.

15. מידת הפגיעה בערכים המוגנים משתנה באופן משמעותי בין התיק העיקרי לבין תיקי הצירוף, וקיימת לגביה מחלוקת עמוקה בין התביעה להגנה. בתיק העיקרי (פרשת רימון הרס) – פגיעה קשה ומשמעותית ביותר, שני הצדדים מסכימים כי עצם השימוש ברימון רסס הוא חמור, אך חלוקים לגבי עוצמת הפגיעה במקרה הספציפי. עמדת התביעה – פגיעה ברף הגבוה ביותר. נשק בעל פוטנציאל קטלני: מדובר ברימון רסס שביכולתו להמית אדם, ושקול בחומרתו למטען חבלה. סכנה ממשית לחפים מפשע: הסכנה החלה כבר בשלב הטמנת הרימון בחניון ציבורי באור יהודה (מקום שבו כל אדם, כולל ילדים, עלול היה למצוא אותו ולהיפגע).

פגיעה אנושה בביטחון האישי: הרימון הושלך לעבר ביתם של אנשים תמימים ונורמטיביים שנקלעו לסכסוך לא להם. הפיצוץ ניפץ את חלונות המטבח שבו שהתה באותה עת המתלוננת, וגרם נזק כבד למבנה. מידת הפגיעה בערכי הביטחון והמוגנות כאן היא מקסימלית. עמדת ההגנה – פגיעה ברף הנמוך (יחסית לעבירה). חלקו המרוחק של הנאשם: הנאשם לא נכח בזירה עצמה, לא נשא את הרימון ליעד ולא השליך אותו, אלא המתין ברכב במרחק רב (השוותף נאלץ להשתמש בקורקינט חשמלי).

נסיבות הזמן והמקום. הרימון הושלך באישון לילה כשהרחוב היה שומם לחלוטין, בניגוד למקרים אחרים בפסיקה שבהם רימונים הושלכו באור יום ליד עוברי אורח או גני ילדים. מבחן התוצאה, למרבה המזל, הפיצוץ הסתיים בנוק לרכוש בלבד ולא נגרמה פגיעה פיזית בנפש.

16. בתיקי הסמים המצורפים – פגיעה ברף הבינוני-נמוך. מדובר בהחזקה שלא לצריכה עצמית, הכוללת סמים קשים (כמו קוקאין וטבליות MDMA) לצד סמים קלים יותר (קנאביס וחשיש). המדינה רואה ברצף העבירות ובכמויות פגיעה מתמשכת בבריאות הציבור ובמאבק בנגע הסמים. מנגד, ההגנה טוענת כי הכמויות בכל תיק אינן גבוהות במיוחד (למשל: 6 גרם קוקאין בתיק אחד, או עשרות גרמים של קנאביס), ולכן הפגיעה בערך המוגן אינה מן החמורות ביותר ומצויה ברף שמצדיק מתחמי ענישה נמוכים.

17. בתיקי הסכינים המצורפים – פגיעה ברף הנמוך. ההגנה מדגישה כי מידת הפגיעה בערך של מניעת האלימות היא מינימלית, שכן הסכינים לא נישאו על גופו של הנאשם במטרה לשלוף אותם בעימות, אלא נמצאו בתוך הרכב – על הרצפה או בתא המטען – נסיבות המפחיתות את רמת הסיכון המיידית לציבור.

18. בתיק הרכוש (משנת 2017) – פגיעה ברף הנמוך. על אף שהסגת גבול לדירה וגניבה פוגעות קשות בפרטיות ובקניין, מדובר באירוע ישן מאוד (משנת 2017) שבו נגנב רכוש (תיק, אופניים ושעון) והתיק אף הושלך בקרבת מקום. ההגנה טוענת כי חלוף השנים הרבות (כמעט 9 שנים מאז המעשה) מקהה באופן משמעותי את עוצמת הפגיעה בערך המוגן ואת הצורך בענישה מחמירה בגינו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

7 יוני 2026

ת"פ 11048-04-25 מדינת ישראל נ' אזנה

19. ביחס לתיק העיקרי, על פי חוק העונשין והעובדות שבהן הודה הנאשם בכתב האישום המתוקן, מידת האשם של הנאשם היא מלאה, והוא נושא באחריות ישירה ויציבה כמבצע בצוותא, על אף שלא הוא השליך את הרימון פיזית. יחד עם זאת, החוק והפסיקה מבחינים בין "אחריות משפטית" לבין "מידת האשם הקונקרטית" לצורך גזירת העונש בתוך המתחם. בהקשר זה קיימת מחלוקת מובהקת בין הצדדים. הבסיס המשפטי, מבצע בצוותא (סעיף 29 לחוק העונשין). הנאשם הורשע בעבירות הנשק וההיזק בחומר נפץ יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין. סעיף זה קובע כי "מבצעים בצוותא" הם אנשים המשתתפים בביצוע עבירה תוך עשיית מעשים המגשימים את התוכנית המשותפת.

כל שותף לתוכנית העבריינית נחשב "זרוע" של הגוף המשותף. לכן, אין זה משנה מי לחץ על ההדק או מי השליך את הרימון – מבחינת חוק העונשין, האשם המשפטי של כולם הוא ישיר ומלא כאילו כל אחד מהם ביצע את העבירה בעצמו. לכן המאשימה טענה כי האשם ברף הגבוה ביותר. הנאשם הוא זה שסיכם עם האחרים על ביצוע המעשה, הוא זה שקיבל את המידע על כתובת היעד, והוא זה שקיבל את המידע על מקום הטמנת הרימון. הנאשם נהג ברכבו, הגיע לחניון הציבורי, איתר את רימון הרסס בעצמו ונשא אותו עימו לרכב. העובדה שהוא בחר להישאר ברכב כדי "לא לכלך את ידיו" בזמן ששותפו רכב על הקורקינט להשליך את הרימון, היא החלטה טקטית בלבד ואינה מפחיתה כהוא זה ממידת האשם שלו – שכן הכל נעשה בתכנון מוקדם, בידיעתו המלאה ועל דעתו.

20. מנגד, טיעוני ההגנה כי האשם ברף הנמוך (נסיבות הביצוע). ההגנה אמנם מסכימה כי הנאשם נושא באחריות משפטית של "בצוותא", אך טוענת כי חוק העונשין (במסגרת תיקון 113 המנחה על הבניית שיקול הדעת בענישה) מחייב לבחון את נסיבות הביצוע והחלק היחסי של הנאשם. הנאשם לא היה נוכח בזירת השלכת הרימון. הוא חנה ברכב בנקודה מרוחקת (נקודה B במפה) ולא בנקודת האירוע (נקודה C). הריחוק היה כה משמעותי, עד ששותפו נזקק לקורקינט חשמלי כדי לנסוע אל הבית ולחזור ממנו. ההגנה מפנה לפסיקת בית המשפט העליון (כמו עניין עזאם ועניין עאייד), שם נקבע כי גם בתוך הגדרה של "ביצוע בצוותא", יש להבחין ברמת הענישה בין ה"זורק" בפועל לבין מי שרק שימש כנהג או ממתין ברכב, ולגזור על האחרון עונש מתון ומקל בהרבה.

21. לסיכום מידת האשם. חוק העונשין רואה בנאשם אשם באופן מלא וישיר בתוצאות המעשה (פיצוץ הרימון והסיכון לחיי אדם). השאלה שנותרת להכרעת בית המשפט היא האם "התפקיד הפסיבי" יחסית ברגע ההשלכה עצמו (ההמתנה ברכב המרוחק) מצדיק הקלה בעונשו בתוך מתחם הענישה, כעמדת ההגנה, או שמא חלקו המרכזי בשלבי התכנון והשגת הרימון משאיר את מידת האשם שלו ברף העליון, כעמדת התביעה.

22. ביחס לסעיף 40ט לחוק העונשין, הוא אחד הסעיפים המרכזיים בתיקון 113 (הבניית שיקול הדעת בענישה). הסעיף קובע רשימה של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, אשר בית המשפט חייב לבחון כדי לקבוע את מידת האשם של הנאשם ואת מתחם העונש ההולם. במקרה זה, יישום סעיף 40ט מציג תמונה מורכבת המדגישה את הפער בין תכנון אקטיבי לבין ביצוע פסיבי. התכנון שקדם לביצוע העבירה (סעיף 40ט(א)(1)). העבירה בתיק העיקרי לא נולדה מדחף רגעי או מאירוע ספונטני. מדובר בפעולה מתוכננת בקפידה – החל מקבלת המידע על היעד והסכסוך, דרך תיאום עם שותפים, איתור הרימון שהוטמן מראש בחניון באור יהודה, ועד הצטיידות בקורקינט חשמלי לצורך ההגעה לזירה וההימלטות ממנה. מידת האשם לפי התבחין היא גבוהה מאוד. רמת התכנון המוקדם משקפת קור רוח, כוונה פלילית מגובשת ואשם מוגבר.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

7 יוני 2026

ת"פ 11048-04-25 מדינת ישראל נ' אזנה

חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה ומידת ההשפעה של אחרים (סעיף 40ט(א)(2)). זהו לב המחלוקת בתיק, והסעיף שבו ההגנה והתביעה מתנגשות חזיתית. עמדת התביעה, הנאשם הוא "המוח" והמנוע מאחורי האירוע. הוא זה שאסף את הרימון הפיזי ברכבו והוביל אותו. העובדה שהוא נשאר ברכב בזמן השלכת הרימון היא חלוקת תפקידים טקטית בלבד, ואינה מפחיתה מחלקו המרכזי. עמדת ההגנה, חלקו הפיזי של הנאשם ברגע השיא של העבירה (השלכת הרימון וסיכון חייהם של יושבי הבית) היה אפסי. הוא שימש כ"נהג" או "ממתין ברכב" במקודה מרוחקת ביותר. על פי הפסיקה, מי שרק ממתין ברכב או משמש כמעטפת לוגיסטית, אשמתו הקונקרטי נמוכה מזו של המבצע הפיזי ("הזורק").

מידת האשם לפי התבחין, במחלוקת. מצד אחד, אשם גבוה על הובלת האירוע ותפיסת הנשק; מצד שני, אשם מופחת בשל ריחוק פיזי מזירת העבירה המצמצם את חלקו היחסי ברגע ההשמדה והסיכון הקונקרטי. הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה (סעיף 40ט(א)(3)). הרימון שבו נעשה שימוש הוא רימון רסס צבאי קטלני. הנזק שהיה צפוי להיגרם מהשלכתו לעבר בית מגורים (ובפרט כאשר חלונות המטבח נופצו כשהמתלוננת שהתה בפנים) הוא פגיעה קשה בנפש, פגיעה חמורה ואף מוות של חפים מפשע. מידת האשם לפי התבחין היא גבוהה ביותר. הנאשם היה מודע לחלוטין לפוטנציאל ההרס והקטל של כלי הנשק שנטל והוביל ברכבו.

הנזק שנגרם מביצוע העבירה (סעיף 40ט(א)(4)). במבחן התוצאה, האירוע הסתיים בנס ללא אבדות בנפש או פציעות גופניות. הנזק שנגרם הוא נזק כבד לרכוש (חלונות מנופצים, פגיעה במבנה) ונזק נפשי ופגיעה קשה בביטחון האישי של הדיירים. מידת האשם לפי התבחין, בינונית-נמוכה (יחסית לפוטנציאל). ההגנה נשענת על נסיבה זו כדי לטעון שאשמת הנאשם צריכה להיגזר מהתוצאה בפועל (נזק לרכוש בלבד), בעוד התביעה מדגישה כי היעדר פגיעה בנפש הוא יד המקרה בלבד ואינו מנקה את אשמת הנאשם.

הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה (סעיף 40ט(א)(5)). המניע לביצוע המעשה הוא סכסוך פלילי/עברייני שבו הנאשם בחר לקחת צד ולפעול כזרוע מבצעת כדי להטיל אימה. לא מדובר במצוקה אישית, הגנה עצמית או דחף בלתי נשלט. מידת האשם לפי התבחין היא גבוהה. מניע של אלימות פלילית מתוכננת לצורך פתרון סכסוכים או גביית מחיר נתפס בחוק כנסיבה המחמירה את מידת האשם הציבורי. סיכום שקלול האשם לפי 40ט. שקלול כלל הפרמטרים של סעיף 40ט מראה כי מידת האשם הכוללת של הנאשם נוטה לחומרה בשל התכנון המוקדם, המניע הפלילי, והשימוש בנשק בעל פוטנציאל הרסני (רימון רסס). עם זאת, המשקולת המרכזית המושכת לקולא במסגרת נסיבות אלו היא חלקו היחסי (סעיף 40ט(א)(2)) – קרי, העובדה שלא הוא היה המוציא לפועל הפיזי של השלכת הרימון, והעובדה שבסופו של דבר לא נגרם נזק בנפש (סעיף 40ט(א)(4)).

23. על פי טענות הצדדים כפי שהוצגו בבית המשפט, קיימים פערס דרמטיים ביותר בנוגע לקביעת מתחם העונש ההולם (הן לגבי התיק העיקרי של רימון הרסס והן לגבי תיקי הציורף). להלן פירוט העמדות של המאשימה (התביעה) ושל ההגנה. מתחם הענישה בתיק העיקרי (פרשת רימון הרסס). זהו מוקד המחלוקת המרכזי, שבו פער של שנים רבות בין דרישות הצדדים, עמדת המאשימה (התביעה). המתחם המבוקש: 3 עד 6 שנות מאסר בפועל. המדינה מדגישה את החומרה המופלגת של שימוש ברימון רסס צבאי קטלני בלב שכונת מגורים, את פוטנציאל הקטל שלא התממש רק באורח נס, ואת חלקו המרכזי של הנאשם כמי שסיכם, תכנן, איתר והוביל את הרימון ברכבו. לטענתה, רמת הענישה בעבירות נשק מסוג זה מחייבת הרתעה משמעותית ומתחם מחמיר.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

7 יוני 2026

ת"פ 11048-04-25 מדינת ישראל נ' אזנה

24. עמדת ההגנה, המתחם המבוקש, 18 עד 36 חודשי מאסר בפועל (שנה וחצי עד 3 שנים). ההגנה נשענת על נסיבות ביצוע מקלות על פי סעיף 40ט: הנאשם לא היה "הזורק" אלא רק הנהג הממתין ברכב בנקודה מרוחקת; האירוע התרחש באישון לילה ללא עוברי אורח; ובמבחן התוצאה נגרם נזק לרכוש בלבד ללא פגיעה בנפש. ההגנה הצגה שורה של פסקי דין (כולל מבית המשפט העליון) המראים כי במקרים שבהם הנאשם היה רק הנהג או המעטפת הלוגיסטית בהשלכת רימונים, מתחמי הענישה ועונשי המאסר בפועל נעו סביב שנתיים מאסר.

25. מתחם הענישה בתיקים המצורפים (סמים, סכינים ורכוש). לגבי חמשת התיקים המצורפים, המחלוקת נוגעת בעיקר לשאלה האם לקבוע מתחם נפרד לכל תיק או מתחם קבוצתי כולל, ולאופן שבו יש לשקלל את העבירות. עמדת המאשימה (התביעה), המאשימה ביקשה לקבוע מתחמי ענישה נפרדים או מתחם מצטבר משמעותי שישקף את העובדה שהנאשם צבר לחובתו רצף עבירות לאורך שנים. בפרט לגבי עבירות הסמים (החזקה שלא לצריכה עצמית של קוקאין, MDMA וקנאביס), דרשה המדינה מתחם שנע בין מספר חודשי מאסר ועד 12-18 חודשי מאסר (בהתאם לסוג הסם והכמות בכל תיק ספציפי). ההגנה ביקשה לקבוע מתחם ענישה כולל ונמוך ביותר עבור כל חמשת התיקים המצורפים יחד, או לחילופין להסתפק במיקומם ברף התחתון ביותר של המתחמים (מתחמים המתחילים ממאסרים על תנאי או חודשי מאסר בודדים שיכולים להתרצות בעבודות שירות). תיקי הסמים והסכינים, הכמויות בכל תיק אינן מן הגבוהות, והסכינים נמצאו ברכב ולא שימשו לאלימות קונקרטית. תיק הרכוש, מדובר באירוע בודד וישן מאוד משנת 2017 (חלוף זמן של כמעט 9 שנים), שאיבד מעוקצו הפלילי והרתעתי.

26. סיכום עמדות הצדדים לעונש הסופי (בשורה התחתונה). המאשימה עתרה להטיל על הנאשם עונש מאסר כולל (בסך הכל, לאחר שקלול התיק העיקרי והתיקים המצורפים) הממוקם באמצע המתחם החמור שביקשה, ועמד על כ-4.5 שנות מאסר בפועל (54 חודשים), לצד קנס כספי משמעותי, מאסרים על תנאי ופיצוי למתלוננים. ההגנה עתרה להסתפק בעונש של 24 חודשי מאסר בפועל (שנתיים) לריצוי מאחורי סורג ובריח עבור כל התיקים גם יחד, תוך שהיא מדגישה את לקיחת האחריות של הנאשם, החיסכון בזמן שיפוטי יקר, והעובדה שהוא נמצא במעצר מאחורי סורג ובריח כבר תקופה ממושכת (למעלה מ-15 חודשים).

27. הצדדים לא טענו כי האירועים בתיק העיקרי ותיקי הצירוף מהווים אירוע אחד ובנסיבות אלו יש לקבוע מתחם ענישה לכל אחד מהאירועים. יצוין כי חלק מהעבירות הן עבירות חוזרות, חלקן ישנות וחלקן הן עבירות קלות ובנסיבות אלו אציג את מדיניות הענישה לגבי העבירות השונות באופן תמציתי. מדיניות הענישה בעבירות אותן ביצע הנאשם היא קשת רחבה של ענישה.

עבירות בתיק העיקרי

עפ"י 53348-09-24 **מדינת ישראל נגד מאהר הייב** (10.04.25). המשיב הורשע בהתאם להודאתו, שניתנה במסגרת הסדר טיעון אגב הליך גישור, בעובדות כתב האישום המתוקן שהוגש נגדו. כתב האישום תיאר כי המשיב נהג ברכב ללא לוחיות זיהוי בידעו כי האחר, שהיה עמו ברכב, נושא ומוביל רימון רסס. כשהגיעו סמוך לבית נפגע העבירה, האחר ירד מהרכב והשליך את הרימון לעבר הבית, וזאת שעה שנפגע העבירה שהה בבית. הרימון התפוצץ בגינת הבית וגרם לנזק של עשרות אלפי ש"ח. מיד לאחר מכן, השניים נמלטו מהמקום בנסיעה, תוך

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

7 יוני 2026

ת"פ 11048-04-25 מדינת ישראל נ' אזנה

שמכונית משטרתית דולקת אחריהם. בשלב מסוים הרכב נתקע. השניים פרקו מהרכב, והמשיכו לרוץ עד שהמשיב נעצר על-ידי המשטרה. בגין מעשיו, יוחסו למשיב עבירות של נשיאה והובלה של נשק בצוותא, וסיוע להיזק בחומר נפץ. נקבע מתחם העונש ההולם בין 20 ל-48 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. נקבע כי מתחם עונש שתחיתו ב-20 חודשי מאסר רחוק מאוד מלהלום את העבירות שבהן הודה המשיב והורשע. נקבע כי יש להחמיר בעונשו של המשיב, באופן מדוד, כך שהלה ירצה 28 חודשי מאסר בפועל, חלף 22 חודשי מאסר שנגזרו עליו בבית משפט קמא.

ת"פ (חיפה) 36416-07-23 **מדינת ישראל נ' צ'מרה סמלין** (13/05/24). הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר שלא כלל הסדר אודות העונש בביצוע עבירות של היזק בחומר נפץ לפי סעיף 454 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") ועבירות בנשק (החזקה, נשיאה והובלה) לפי סעיף 144(א) רישא + 144(ב) + 144(ג) לחוק. הנאשם השליך רימון רסס שלא התפוצץ לעבר דלת כניסה של משרד בו שהו אנשים. נקבע מתחם ענישה שבין 42 ל-78 חודשי מאסר בפועל והושתו על הנאשם 54 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ (מרכז) 17776-11-21 **מדינת ישראל נ' הוד סולימן** (16/04/24). הנאשם הורשע במסגרת הסדר דיוני בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירת נשיאת נשק לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"). כמפורט בעובדות כתב האישום המתוקן, על רקע סכסוך שכנים בין המתלוננת לחברו של הנאשם, גמלה בלבו של הנאשם החלטה להשליך רימון הלם לעבר ביתה במטרה להפחידה. כתוצאה מכך נגרם קול נפץ עז שהטיל אימה ופחד על המתלוננת ושכניה. המאשימה טענה כי פיצוץ רימון בבניין מגורים מאוכלס הוא בבחינת אירוע טראומטי ופוטנציאל הנזק רב ועתרה למתחם הנע בין 24 ל-48 חודשי מאסר ונוכח מצבו הנפשי עתרה למקמו בתחתית המתחם ולהפעיל את המאסר המותנה במצטבר למאסרו לצד מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת. ובי"כ הנאשם טען כי לאור הנסיבות יש לגזור עליו עונש שנותן ביטוי משמעותי למצבו הנפשי ולנסיבותיו ולהסתפק בעונש החופף את תקופת מעצרו או צו של"צ. בית משפט קבע מתחם הנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל. ובסופו של דבר גזר 18 חודשים בניכוי ימי מעצרו וכן ענישה נלווית.

ת"פ (חיפה) 7168-08-23 **מדינת ישראל נ' רואד ספדי** (1.4.24). הנאשמים הודו במסגרת הסדר שלא כלל הסדר אודות העונש בכתב אישום מתוקן בעבירות הבאות: עבירות בנשק (החזקה) לפי סעיף 144(א) רישא + 144(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") (נאשם 1 בלבד); סיוע לעבירות בנשק (נשיאה והובלה) לפי סעיף 144(ב) רישא + 144(ג) + 31 לחוק (נאשם 2 בלבד); היזק בחומר נפץ לפי סעיפים 452 + 454 + 29 לחוק (נאשם 1 בלבד); סיוע לאחר מעשה לפי סעיף 260(א) לחוק (נאשם 3 בלבד). הנאשם השליך רימון רסס לעבר דלת כניסה של משרד בו שהו אנשים. הרימון לא התפוצץ. נקבע מתחם ענישה שבין 42 ל-78 חודשי מאסר והושתו 54 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ (תל אביב-יפו) 7133-07-20 **מדינת ישראל נ' ניסים נס רוזן** (6.9.22). הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של נשיאה והובלת נשק, לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק העונשין תשל"ז-1977; החזקת נשק, לפי סעיף 144(א) רישא לחוק העונשין ומעשה פזיזות ורשלנות בחומר נפץ, לפי סעיף 338(א) לחוק העונשין. הסדר הטיעון שגובש בין הצדדים כלל את תיקון כתב האישום, אך זאת מבלי שגובשה הסכמה לעניין העונש. הנאשם נסע ביחד עם אחר כשבאמתחתם הרימון. הנאשם נהג ברכב והאחר ישב במושב הסמוך לנהג. עם הגעתם לביתו של הקורבן עצרו הנאשם והאחר את הרכב, כאשר האחר השליך את רימון ההלם אל עבר גדר הבית, והרימון התפוצץ בעוצמה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

7 יוני 2026

ת"פ 11048-04-25 מדינת ישראל נ' אזנה

באותו מועד, החזיק הנאשם ברכב אקדח הזנקה שהוסב לירי תחמושת קליעית 9 מ"מ. ב"כ המאשימה עתר למתחם עונש הנע בין 24 חודשי מאסר ל- 50 חודשי מאסר, כשהנאשם ברף התחתון לאור התסקיר. ובית משפט קבע מתחם עונש כולל הנע בין 19 חודשי מאסר ל- 48 חודשי מאסר. וגזר על הנאשם 19 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו וענישה נלווית.

ת"פ (מרכז) 14411-11-21 **מדינת ישראל נ' איציק צפדיה** (6.7.22). הנאשם הורשע, במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירה של נשיאת נשק, לפי סעיף 144(ב) רישא, ועבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין תשל"ז-1977. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, קיים סכסוך מתמשך עם המתלונן. הנאשם רכש אופנוע והדביק על חלק ממספרי לוחית הרישוי שלו איזולירבנד שחור על מנת למנוע את זיהויו, והצטייד ברימון הלם סנוור. ביום שלמחרת נהג הנאשם באופנוע והגיע לבית משפחת המתלונן, באותה עת שהו בני המשפחה בבית וחלקם היו ערים. הנאשם ירד במהירות מהאופנוע, כשלראשו קסדה כהה, נכנס לחצר הבית, והשליך את הרימון לכיוון הבית. ב"כ המאשימה עתרה למתחם שנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל, וביקשה לגזר על הנאשם עונש מאסר בן 24 חודשים, במרכז המתחם. וב"כ הנאשם ביקש למקמו בתחתית המתחם ולהסתפק בתקופת מעצרו, משך כשמונה חודשים בשל נסיבות אישיות של הנאשם. בית משפט קבע מתחם ענישה שנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל. וצוין כי עתירת ב"כ הנאשם למתחם מקל שנע בין מספר חודשי עבודות שירות לעונש מאסר קצר אינה מתיישבת עם מדיניות הפסיקה ועם הכלל הנוהג, לפיו דינם של העוסקים בנשק בלתי חוקי הוא למאסר בפועל שאינו קצר. וגזר על הנאשם 20 חודשים בניכוי ימי מעצרו וכן ענישה נלווית.

עבירות הסגת גבול וגניבה

רע"פ 4913-07-25 **נמרוד עובדיה נ' מדינת ישראל** (30.09.2025). החלטה זו דנה בעבירות של הסגת גבול פלילית ותקיפה, וקובעת מתחם ענישה הולם לעבירות הסגת גבול ואלימות שנע בין 4 ל-14 חודשי מאסר בפועל, כאשר על הנאשם נגזרו 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות.

ת"פ (שלום עכו) 24497-02-25 **מדינת ישראל נ' עלי שעיב** (04.05.2026). החלטה זו מתייחסת למקרה של הסגת גבול וגניבה (אופניים חשמליים וטלפון נייד) וקובעת מתחם ענישה שנע בין 6 ל-20 חודשי מאסר, כאשר על הנאשם בעל עבר פלילי מכביד הוטלו 12 חודשי מאסר בפועל והפעלת 5 חודשי מאסר מותנה במצטבר.

ת"פ (שלום רמ"י) 34929-01-24 **מדינת ישראל נ' כפיר שלמה יפרח** (30.11.2025). החלטה זו קובעת מתחם ענישה הולם שנע בין 4 ל-12 חודשי מאסר בגין הסגת גבול וגניבה של רכוש בשווי משמעותי, תוך התחשבות בכך שהרכוש הוחזר אך לא מרצון הנאשם.

ת"פ (שלום ב"ש) 6750-05-25 **מדינת ישראל נ' יוסי ישראל מרציאנו** (16.07.2025). החלטה זו קובעת מתחם ענישה הולם שנע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר בפועל בגין הסגת גבול לבית אבות וגניבת טלפון נייד, תוך התחשבות בעבר פלילי של הנאשם.

ת"פ (שלום ת"א) 70020-03-23 **מדינת ישראל נ' בילאל קהוגי** (26.06.2024). החלטה זו קובעת מתחם ענישה הולם שנע בין ענישה צופה פני עתיד ל-8 חודשי מאסר בפועל בגין הסגת גבול למעון, תוך הבחנה מחומרת עבירות התפרצות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

7 יוני 2026

ת"פ 11048-04-25 מדינת ישראל נ' אזנה

עבירות של החזקת סכין

רע"פ 8181/20 נעים אלקיעאן נ' מדינת ישראל (נבו, 26.11.2020). הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות, בביצוע עבירה של החזקת סכין. בית המשפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד שנת מאסר בפועל. מדובר בנאשם אשר לא נטל אחריות מלאה למעשיו, בעל עבר פלילי רלוונטי, ולחובתו מאסר מותנה בר הפעלה, כמו כן, יש לציין כי מדובר בסכין מסוג מציטה, שהוחזקה מתחת לכיסא הנוסע שליד הנהג, לצד מסכה. בית המשפט ציין כי העבירות אינן במדרג חומרה גבוה שכן אין המדובר בנשיאת הסכין על הגוף או נשיאתה למקום בלוי והשית על הנאשם חמישה חודשי מאסר בפועל לצד הפעלת מאסר מותנה כך שסך הכל ירצה 7.5 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי לא מצא להתערב במתחם הענישה שנקבע, אם כי הערעור נתקבל ביחס לחומרת הענישה בנסיבותיו האישיות החריגות של הנאשם ותקופת המאסר קוצרה במעט ל-5.5 חודשים, תוך שנקבע כי אין להורות על ריצוי העונש בדרך של עבודות שירות. בקשת רשות הערעור נדחתה.

ת"פ (שלום עכו) 33017-01-21 מדינת ישראל נ' אריאל פרידמן (30.10.2022). שם הנאשם הורשע בביצוע עבירה של החזקת סכין שלא כדין, בתוך רכבו, בתוך תיק. בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר שירות המבחן אשר במהותו חיובי, והמלצה לענישה צופה פני עתיד. לאור נתוני הסכין, נקבע מתחם הנע בין מאסר קצר בין חודש ועד 12 חודשי מאסר בפועל. הנאשם נדון למאסר על תנאי למשך 3 שנים וקנס משמעותי בסך של 5,000 ₪, וזאת תוך התחשבות ברמת הסיכון הנמוכה להישנות התנהגות עוברת חוק.

ת"פ 63051-05-19 מדינת ישראל נ' ברודר (23.1.22). הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בביצוע עבירה של החזקת סכין לאחר שהחזיקה בכיס פנימי בתוך הז'קט סכין מטבח שאורך הלהב שלה כ-10 ס"מ. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ובין 7 חודשי מאסר בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית, והשית על הנאשמת עונש של 45 ימי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי והתחייבות.

28. על בסיס ניתוח הפגיעה בערכים המוגנים, מידת האשם, טענות הצדדים וסקירת מדיניות הענישה העולה מפסקי הדין שאוזכרו, מתחם העונש ההולם לתיק העיקרי (עבירות נשק בצוותא והזיק בחומר נפץ בפרשת רימון הרס) בהתייחס לפגיעה בערכים המוגנים ומידת האשם (סעיף 40ט). מעשיו של הנאשם פגעו קשות בערכים של קדושת חיי אדם, שלמות הגוף והנפש, שלום הציבור ותחושת הביטחון של הפרט במבצרו הביתי. שימוש ברימון רסס צבאי קטלני מכניס את הציבור לרמת סיכון גבוהה ביותר. מידת האשם של הנאשם נוטה לחומרה משמעותית בשל שלב התכנון המוקדם – הוא סיכם על המעשה, קיבל מידע על היעד, הגיע לחניון, איתר בעצמו את הרימון והוביל אותו ברכבו. מנגד, מידת האשם ברגע הביצוע הקונקרטי מושפעת מכך שהנאשם לא היה "הזורק בפועל", אלא שימש כמעטפת לוגיסטית והמתין ברכב מרוחק, וכן מכך שבמבחן התוצאה נגרם נזק כבד לרכוש בלבד (חלונות מנופצים ומבנה) וללא פגיעה בנפש.

מדיניות הענישה הרלוונטית משתנה באופן דרמטי בהתאם לשני משתנים מרכזיים: סוג הרימון (רסס לעומת הלם) וחלקו של הנאשם (זורק אקטיבי לעומת נהג/מבצע בצוותא מרוחק). זורקים אקטיביים של רימוני רסס (רף חומרה עליון). כאשר נאשם משליך בעצמו רימון רסס לעבר יעד מאוכלס, בתי המשפט קובעים מתחמים חמורים ביותר, גם אם הרימון לא התפוצץ. עניין סמלין (ת"פ 36416-07-23): הנאשם השליך בעצמו רימון רסס (שלא התפוצץ) לעבר משרד מאוכלס. נקבע מתחם של 42 עד 78 חודשי מאסר בפועל (3.5 עד 6.5 שנים). עניין

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

7 יוני 2026

ת"פ 11048-04-25 מדינת ישראל נ' אזנה

ספדי (ת"פ 7168-08-23): מקרה זהה שבו הנאשם השליך רימון רסס שלא התפוצץ לעבר דלת משרד. נקבע מתחם זהה של 42 עד 78 חודשי מאסר בפועל.

מנגד נהגים/שותפים מרוחקים באירועי רימונים (רף חומרה בינוני). כאשר חלקו של הנאשם הוא של נהג או שותף בצוותא שנשאר ברכב, או שמדובר ברימון הלם (ולא רסס), המתחמים צונחים באופן משמעותי. עניין מאהר הייב (עפ"ג 53348-09-24 - פסק דין מנחה של בית המשפט המחוזי): מקרה בעל קווי דמיון כמעט זהים לתיק שלנו. הנאשם נהג ברכב (ללא לוחיות) בידיעה ששותפו נושא רימון רסס. השותף ירד, השליך את הרימון לעבר בית מאוכלס, והרימון התפוצץ בגינה וגרם נזק של עשרות אלפים. בית המשפט קבע שם מתחם ענישה של 20 עד 48 חודשי מאסר בפועל (והחמיר את העונש בפועל ל-28 חודשים, תוך קביעה שרף תחתון של 20 חודשים הוא מקל מדי).

עניין נס רוזן (ת"פ 7133-07-20): הנאשם נהג ברכב בעוד שותפו השליך רימון הלם לעבר גדר בית (בנוסף החזיק הנאשם אקדח מוסב ברכב). נקבע מתחם כולל של 19 עד 48 חודשי מאסר בפועל. עניין סולימן (ת"פ 17776-11-21) ועניין צפדיה (ת"פ 14411-11-21): מקרים של השלכת רימוני הלם באופן אקטיבי על רקע סכסוכים. בשניהם נקבע מתחם של 18 עד 36 חודשי מאסר בפועל (או 24-48 לפי עתירת המדינה בעניין סולימן, שם התקבל מתחם של 18-36). כדי לקבוע את המתחם, יש לאזן בין החומרה של רימון רסס קטלני שהתפוצץ (חמור יותר מרימוני ההלם בעניין סולימן/צפדיה/נס רוזן, וחמור יותר מרימוני הרסס שלא התפוצצו בעניין סמלין/ספדי), לבין חלקו המרוחק של הנאשם כנהג/ממתין בצוותא (הממקם אותו ברמת אשם קונקרטית נמוכה מזו של הזורק בפועל).

טענת המאשימה (3 עד 6 שנות מאסר) נשענת על פוטנציאל ההרס של רימון הרסס ועל פסק הדין בעניין סמלין וספדי (שם המתחם מתחיל ב-42 חודשים). המדינה מבקשת לראות בו שותף מלא ודומיננטי שאינו נופל מהזורק. טענת ההגנה (18 עד 36 חודשי מאסר) נשענת על עניין סולימן, צפדיה ונס רוזן, ומדגישה את הריחוק הפיזי ואת העובדה שלא נגרם נזק בנפש. המתחם הראוי וההולם לפי הפסיקה המצורפת. הפסיקה הקרובה והמדויקת ביותר לענייננו היא עניין מאהר הייב (מחוזי, אפריל 2025), המשלב בדיוק את הנתונים של נהג/שותף ברכב + רימון רסס שהתפוצץ בבית מגורים וגרם נזק לרכוש. שם נקבע מתחם של 20-48 חודשים, תוך אמירה מפורשת של ערכאת הערעור שתחתית המתחם (20 חודשים) רחוקה מלהלום את חומרת המעשה. על כן, לאור חומרת רימון הרסס שהתפוצץ בפועל מול בית המגורים והתכנון המוקדם המוקפד של הנאשם, **מתחם העונש ההולם לתיק העיקרי צריך להיקבע בין 24 ל-54 חודשי מאסר בפועל** (שנתיים עד ארבע וחצי שנות מאסר בפועל). תחתית המתחם (24 חודשים), משקפת את חלקו היחסי הפסיבי יותר של הנאשם ברגע ההשלכה (כנהג/ממתין מרוחק) ואת העובדה שלא היו נפגעים בגוף. תקרת המתחם (54 חודשים), משקפת את העובדה שמדובר ברימון רסס צבאי שהתפוצץ קרוב מאוד למתלוננת בתוך שכונת מגורים, תוך תכנון פלילי מוקדם ויציאה מתוכננת לאיסוף הנשק.

29. על בסיס המכלול של חמשת התיקים המצורפים – הכוללים תיק רכוש אחד (הסגת גבול וגניבה), שני תיקי סכינים (החזקת אגרופן או סכין ברכב/על הגוף), ושלושה תיקי סמים (החזקה שלא לצריכה עצמית ברף נמוך-בינוני) – להלן ניתוח לקביעת מתחמי הענישה הראויים. בניתוח זה נבחן האם ראוי לקבוע מתחם קבוצתי כולל לכל תיקי הצירוף (כעמדת ההגנה) או מתחמים נפרדים (כעמדת התביעה), תוך יישום נתוני האשם, הערכים המוגנים ומדיניות הענישה שהוצגה. תיק הרכוש (משנת 2017): הסגת גבול וגניבה מתוך דירת מגורים. הערכים המוגנים

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

7 יוני 2026

ת"פ 11048-04-25 מדינת ישראל נ' אזנה

ומידת הפגיעה, הגנה על הקניין, הזכות לפרטיות ותחושת המוגנות הבסיסית ביותר של אדם בתוך ביתו ("מבצרו"). עם זאת, מידת הפגיעה הקונקרטית מוגדרת ברף הנמוך בשל שתי נסיבות, הרכוש (אופניים, שעון, תיק) הוחזר/הושלך בקרבת מקום, וחלף זמן קיצוני של כמעט 9 שנים מאז האירוע (2017), דבר המקשה באופן משמעותי את האינטרס הציבורי שבענישה מחמירה.

ניתוח מדיניות הענישה המצורפת, בעבירות דומות של הסגת גבול וגניבת רכוש יומיומי (כמו אופניים או טלפון), בתי המשפט קובעים מתחמים הנעים לרוב בין 4 ל-14 חודשי מאסר (עניין עובדיה, עניין יפרח) ובמקרים של עבר פלילי מכביד עד 20 חודשים (עניין שעבי). כאשר רמת החומרה נמוכה או שמדובר במעון/מוסד ולא פריצה מתוחכמת, המתחם יכול להתחיל אף ממאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר (עניין מרציאנו, עניין קהוג). המתחם הראוי לתיק הרכוש. לאור חלוף הזמן הקיצוני, המתחם ההולם צריך לנוע בין מאסר על תנאי (צופה פני עתיד) ל-10 חודשי מאסר בפועל.

30. שני תיקי החזקת הסכינים. הערכים המוגנים ומידת הפגיעה. מניעת אלימות ברחוב וקטילת "תת-תרבות הסכין" מראש. מידת הפגיעה כאן היא ברף הנמוך מאחר שהכלי נמצא בתוך הרכב (על הרצפה או בתא המטען) ולא נשא פיזית על הגוף במקום בילוי או במהלך עימות חם. ניתוח מדיניות הענישה המצורפת. הפסיקה קובעת כי החזקת סכין ברכב, להבדיל מנשיאה על הגוף, נמצאת במדרג חומרה נמוך. בעניין אלקיעאן (סכין מסוג מציטה מתחת לכיסא) נקבע מתחם של מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ועד שנת מאסר בפועל. בנסיבות קלות יותר, או כשהסכין בתוך תיק ברכב, נקבע מתחם שבין מאסר קצר של חודש ועד 12 חודשי מאסר (עניין פרידמן), ובמקרים ללא אינדיקציה לאלימות קונקרטית, הרף התחתון הוא מאסר על תנאי ועד 7 חודשי עבודות שירות (עניין ברודר). המתחם הראוי לתיקי הסכינים (לכל תיק בנפרד): לאור העובדה שמדובר בהחזקה ברכב, המתחם ההולם לכל תיק נע בין מאסר על תנאי ל-8 חודשי מאסר בפועל (שניתן לרצותם בעבודות שירות).

31. שלושת תיקי הסמים (החזקה שלא לצריכה עצמית). הערכים המוגנים ומידת הפגיעה, הגנה על בריאות הציבור מפני נגעי הסמים והפשעה הנלווית להם. מידת הפגיעה היא ברף בינוני-נמוך – מדובר בסמים קשים (קוקאין ו-MDMA), אך הכמויות בכל תיק אינן עצומות (כדוגמת 6 גרם קוקאין או עשרות גרמים בודדים של סמים קלים), ואין אישום בעבירת סחר אקטיבית. המתחם הראוי לתיקי הסמים (לכל תיק בנפרד): בהתאם למדיניות הנוהגת בעבירות אלו, המתחם לכל תיק בנפרד צריך לנוע בין חודשים בודדים של מאסר (הניתנים לריצוי בעבודות שירות) ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

32. שקלול סופי, קביעת מתחם ענישה כולל לכל התיקים המצורפים. חוק העונשין (במסגרת תיקון 113) מאפשר לבית המשפט לקבוע מתחם ענישה כולל אחד לאסופת תיקים המצורפים יחד, מתוך ראייה כוללת של עקרון ההלימות ועל מנת למנוע צבירת עונשים מתמטית, מלאכותית ובלתי מידתית (עקרון הטוטליות בענישה). שילוב טענות הצדדים מראה כי התביעה מבקשת מתחם מחמיר לכל תיק בנפרד (שיוביל לדרישה כוללת של חודשים ארוכים במצטבר לתיק העיקרי), בעוד ההגנה מבקשת לראות בתיקי הצירוף מטרד עברי ישן וקל ערך יחסית לתיק העיקרי. מתחם הענישה הכולל לחמשת התיקים המצורפים יחד על בסיס הפסיקה, מידת האשם, וחלוף השנים בתיק הרכוש, מתחם העונש ההולם עבור כל חמשת התיקים המצורפים כמקשה אחת צריך לעמוד על 6 עד 18 חודשי מאסר בפועל.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

7 יוני 2026

ת"פ 11048-04-25 מדינת ישראל נ' אזנה

הרף התחתון של המתחם (6 חודשים): מתיישב עם עניין עובדיה, עניין יפח ועניין אלקיעאן – ומאפשר, אילו תיקים אלו היו עומדים לבדם, להסתפק בעונש של עבודות שירות נוכח חלופה הזמן והיעדר נזק פיזי בנפש. הרף העליון של המתחם (18 חודשים): משקף את הצטרבות העבירות (רצף של חמישה תיקים שונים של סמים, סכינים ורכוש), המעיד על פגיעה חוזרת בערכים המוגנים ואורח חיים שולי הדורש מענה הרתעתי מוחשי במצטבר לתיק העיקרי.

33. כדי לקבוע את מיקומו המדויק של הנאשם בתוך מתחמי הענישה שנקבעו (הן בתיק העיקרי והן בתיקים המצורפים), יש להפעיל את סעיף 40א לא לחוק העונשין. סעיף זה מונה את הנסיבות שאינן קשורות ישירות בביצוע העבירה (נסיבות אישיות), אשר בית המשפט רשאי ואף חייב לשקול לצורך גזירת העונש בתוך המתחם, לרוב לקולא. במקרה זה, שקלול הנתונים והסעיפים הרלוונטיים מוביל למסקנה כי יש למקם את הנאשם בשליש האמצעי של מתחמי הענישה, אך לא בתחתיתם. להלן יישום נסיבות לקולא לפי סעיף 40א לא לחוק העונשין. נטילת אחריות, חיסכון בזמן שיפוטי והודאה באשמה (סעיף 40א(4)). הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן בתיק העיקרי וצירף חמישה תיקים נוספים. הודאה זו חסכה זמן שיפוטי יקר מאוד, פטרה את הצורך בניהול הוכחות מורכב ושמיעת עדים (כולל עדי תביעה ומתלוננים), ומלמדת על הפנמה מסוימת של פסול במעשיו.

המאמצים של הנאשם לתיקון תוצאות העבירה ולחזרה למוטב (סעיף 40א(5)). שיתוף הפעולה עם הליך הצירוף מלמד על רצון מובהק "לנקות את השולחן" הפלילי ולסיים את כל חובותיו לחברה כמקשה אחת, דבר המהווה פתח קריטי לשיקום עתידי לאחר שחרורו. הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו (סעיף 40א(1) ו-(2)): יש לתת משקל לגילו של הנאשם, לנסיבות חייו, ולפגיעה הבלתי נמנעת של מאסר ממושך מאחורי סורג ובריח עליו ועל התלויים בו. חלופה הזמן מאז ביצוע העבירה (סעיף 40א(10)): רלוונטי במיוחד לחלק מהתיקים המצורפים – בעיקר תיק הרכוש משנת 2017 (חלופה זמן קיצוני של כמעט 9 שנים) שבו האינטרס ההרתעתי דעך באופן משמעותי. שיקולים הניצבים לחומרה בתוך המתחם. על אף הנסיבות המקלות, ישנם שיקולים מתוך חוק העונשין שמונעים את מיקומו של הנאשם בתחתית של המתחמים. עבר פלילי והצטרבות עבירות (סעיף 40א(11)). לחובתו של הנאשם עבר פלילי, ועצם העובדה שהוא נושא עימו חמישה תיקים מצורפים מתחומים שונים (סמים, סכינים, רכוש) מלמדת כי אין מדובר במעידה חד-פעמית, אלא ברצף התנהגות עברייני הדורש מענה עונשי הולם.

34. קביעת המיקום המדויק בתוך המתחמים. בתיק העיקרי (פרשת רימון הרס). המתחם שנקבע 24 עד 54 חודשי מאסר בפועל. המיקום הראוי: שליש אמצעי תחתון – כ-34 חודשי מאסר בפועל. מיקום זה מאזן כראוי בין ההלכה המחמירה בעבירות נשק לבין חלקו המוגבל (מבצע בצוותא שלא היה הזורק בפועל). הוא מתיישב במדויק עם מגמת ההחמרה המתונה שנקבעה בפסק הדין המנחה שצורף, עפ"י 53348-09-24 מדינת ישראל נ' מאהר הייב (10.04.2025), שם הוחמר עונשו של נהג באירוע רימון רסס מ-22 חודשים ל-28 חודשי מאסר בפועל בתוך מתחם דומה ומתן משקל לעובדה כי מדובר בנאשם שיש לו מרשם פלילי מכביד הכולל עבירות רכוש ואלימות וכן עברה של החזקת סכין בריבוי מקרים. המיקום בשליש אמצעי תחתון נותן את המשקל המלא להודאתו המיידית של הנאשם ולחיסכון המופלג בזמן השיפוטי.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

7 יוני 2026

ת"פ 11048-04-25 מדינת ישראל נ' אזנה

בתיקים המצורפים (סמים, סכינים ורכוש). המתחם הכולל שנקבע לאסופת התיקים 6 עד 18 חודשי מאסר בפועל. המיקום הראוי: בתחתית המתחם – כ-6 עד 8 חודשי מאסר בפועל. הנימוק לכך הוא כי נוכח העובדה שמדובר בהחזקות סכינים מרובות, כמויות סם לא מסחריות, ותיק רכוש ישן מאוד, ובזכות נכונותו של הנאשם לצרף את כל התיקים ולשאת באחריות (סעיף 40א(4)), יש למקמו ברף התחתון של המתחם המצורף, אך לא התחתון לגמרי בהתחשב בריבוי עבירות של החזקת סכין בהן הורשע הנאשם.

35. יישום עקרון אחידות הענישה והטוטליות (סעיף 40 וחפיפת עונשים). בבואו של בית המשפט לגזור את העונש הסופי, חוק העונשין מנחה אותו לבחון את התוצאה הכוללת. צבירה מתמטית של העונשים (34 חודשים + 8 חודשים = 40 חודשים) עלולה להביא לעונש שאינו הולם את נסיבותיו האישיות של הנאשם שלקח אחריות. לכן, המיקום הנכון והצודק בשקלול סעיף 40א צריך להתבטא בחפיפה חלקית של העונשים. על הנאשם להיגזר עונש של 34 חודשי מאסר בגין התיק העיקרי, ו-8 חודשי מאסר בגין התיקים המצורפים, כאשר חלק מהתקופה תרוצה בחופף וחלקה במצטבר.

36. סוף דבר, לאחר שאיזנתי בין מכלול השיקולים והאינטרסים הציבוריים לבין נסיבותיו האישיות של הנאשם והודאתו, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. אני מטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל לתקופה של 40 חודשים. מניין ימי המאסר החל מיום מעצרו 09.03.25.

ב. עונש מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, כל עבירת נשק מסוג פשע, או עבירה של נשיאה, החזקה או הובלה של נשק, אבזר נשק או תחמושת.

ג. עונש מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, כל עבירת רכוש מסוג פשע, או עבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית.

ד. עונש מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, עבירה של החזקת סכין או אגרופן שלא כדין, או עבירת סמים מסוג עוון.

ה. אני גוזר על הנאשם קנס כספי בסך של 10,000 ש"ח או 100 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1 בספטמבר 2026 ובכל ראשון לחודש שלאחר מכן. אי תשלום אחד מן התשלומים במועדו יעמיד את יתרת הקנס לפירעון מיידי.

ו. הנאשם ישלם פיצוי בסך של 15,000 ש"ח לנפגעי העבירה (בעלי הנכס שבו נפגע הרכוש מפיצוץ הרימון בתיק העיקרי), בהתאם לפרטים שימסרו על ידי המאשימה למזכירות בית המשפט בתוך 14 ימים. הפיצוי יופקד בחשבון המרכז לגביית קנסות ואגרות עד ליום 1 בדצמבר 2026, ויועבר לנפגעים.

זכות ערעור לבית המשפט העליון, תוך 45 יום מהיום.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

7 יוני 2026

ת"פ 11048-04-25 מדינת ישראל נ' אזנה

במידה וקיימים מוצגים הרי שהם יושמדו, יחולטו או יושבו לבעליהם, על פי שיקול הדעת של קצין החקירה.

ככל שהופקד פיקדון בתיק זה או בתיקים קשורים על-ידי הנאשם, הקנס יקוזז מהפיקדון ואת היתרה יש להחזיר לידי או לגורם אחר לפי בקשת הנאשם, בהיעדר מניעה על-פי דין.

המרשם הפלילי הושב לידיה הנאמנות של התביעה.

ניתן והודע היום כ"ב סיון תשפ"ו, 07/06/2026 במעמד הצדדים.

שמואל מלמד, שופט

ניתן יהיה לשלם את הקנס/פיצוי/ההוצאות כעבור שלושה ימים מיום מתן ההחלטה/גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי – באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592 או בטלפון 073-2055000
במזומן בכל סניף של בנק הדואר – בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

